

Vunanje države. Brezverci čejo zopet sv. Očetu natv zti bolezen, vendar pa sv. Oče niso bolni, k večjemu so kje kak den manj čvrsti ali to pri njih letih ni nič čuda. — V Rimu še se novo ministerstvo ni prav vsedlo in že ni ljudem po volji. Poslanec Bonghi bi najrajši Crispija djal na tožnjo klop, menda za to, ker ni poklical njega v ministerstvo. — Kar je v Švici italijanske zemlje, tam so nastali pri volitvah večji nemiri. Bilo je treba celo vojakov, da so pomirili ljudi, prišli pa bi radi liberalci na vrh in ker jim ne gre prav po sreči, za to so hudo zdivjali. — Novo francosko ministerstvo je preklicalo ukaz prejšnje vlade, vsled katerega vojvoda Aumale ni smel živeti na francoskih tleh. Najbrž je ministerstvo to storilo, naj dobi general Boulanger v vojvodi — nasprotnika, potem bi general ne bil več tako nevaren. — London, glavno mesto Anglije, šteje 4 769.000 prebivalcev, to je skorej toliko, kolikor jih ima naših čvetero ali petero kronovin skupaj. — Nemški séri general, grof Moltke, je dopolnil 70. leto, odkar je stopil v vrsto vojakov. Naš svitli cesar so mu za to poslali brzojavno pismo in pravi se, da je to pismo jako pomenljivo ter kaže, da je zveza Avstrije in Nemčije trdna, kakor le kje kedaj. — Več novih pušk izdeluje za nemško armado velika tovarna v Steyerji. Dobro, tako pride nekaj nemškega denarja v naše dežele. — Ruski car preseli se iz Peterburga v Gačino, ob enem pa gre cela družina s časom tje. — Nekaj časa niso iz Rusije več iztiravali tujcev, poslednje dni pa so se zopet domislili, da imajo tujcev, izlasti judov, preveč ter so jih jeli tirati, sedaj posebno iz poljskih mest ob meji. — V Rumuniji vré hudo in to najbolj za voljo tega, ker se čuti kralj Karol preveč Nemca. — Princ Koburški ima zopet hude dni pri svojih „ljubih“ Bolgarih. Celo minister Stambulov mu kaže roge ter noče storiti volje knezu, ako ni kaj tudi njemu po volji. — Novo ministerstvu v Srbiji ne bode bojda zoper to, da se vrne kraljica Natalija v Beligrad, toda zmérom naj ne ostane ondi. Pravi se, da pride kralj Milan prihodnje dni na Dunaj ter ostane ondi več časa. Zatem pojde v Beligrad, od tod v Carjigrad, v Palestino in Sirijo. — Turčija upa, da bode do konca tega meseca imela toliko denarja, kolikor ga ima šteti Rusiji za vojno odškodnino. Kako je srečna! — Novi predsednik republike „združenih držav“ v Ameriki začelja svoje delo s tem, da odpusti več, kakor 14.000 drž. uradnikov. Na njih mesto pridejo sami taki, ki so pri stranki, iz katere je predsednik. Novo to ni, ali hudo zadene vendar le doslenje uradnike in njih rodbine! No, Amerikanec si zna pomagati. — Iz Amerike smo dobili dnes nekaj pisem in upamo, da bode v njih kaj za naše bralce.

Za poduk in kratek čas.

Nov sejem.

(Šaljiva pripovedka.)

Imeli so v nekem kraju nov sejem. Ljudi je iz vseh krajev privrelo. Tudi graščak tistega kraja gre iz radovednosti na sejem. Na potu sreča nekega znanega kramarja in ga vpraša: „Je-li danes dober sejem?“ Kramar odgovori: „Ne vem, ker ga nisem poskusil“. Gospod ga še dalje vpraša: „Ali je kaj dosti ljudi?“ Kramar spet odgovori: „Ne vem, nisem jih štel“. Gospoda ti odgovori razžalijo.

Drugi den dobi kramar od gospoda pismo, da mora v treh dneh priti v graščino, pa tako, da ne pride peš, se ne pripelja, tudi ne prijezdi. Tudi ne sme priti bos, ne obut.

Kramar misli in misli, kaj naj bi storil. Naposled si to-le izmisli: Vzame zajca, obesi si ga na hrbet za zadnje noge in vrže plašč čez nj, sede na kozla, pa le z eno, boso nogo, drugo pa v čevljev vtakne, ali ta ni podplata več imel. Tako odrine proti graščini. Z eno nogo se je namreč na kozla opiral, z drugo pa je šel po tleh; tedaj ni bil bos, ne obut. Ko pride kramar s kozlom, smeja se mu gospod že od daleč, malo, da ne na ves glas.

Kramar pa stopi v graščino ter gre molčeč s kozlom gori po stopnicah. Ko do vrat pride, potrka in gospod, ne da bi „noter“ rekel, še le zadere se: „Kdo je?“ Kramar odgovori: „Uni, ki ga ni notri“. Na to gospod vrata odpre in kramarja hudo pogleda ter hlapca pokliče, rekoč: „Pripelji dva huda psa, da raztrgata tega zarobljenca.“

Ko psa prideta, nabujska ju na-nj. Psa pa, ne da bi kramarja popadla, delata se mu še le dobra, ker sta zajca pri njem ovohala. Gospodu se je precej dozdevalo, da kramar nekaj za plaščem tišči ter mu ukaže v sobo stopiti. Ko v sobo stopi, sta psa še bolj prijazna. Zdaj kramar zajca izpusti, psa pa za njim skočita, da hočeta vse podreti.

Gospod je bil vesel, da jo je kramar tako zvil, ukaže torej hlapcu: „Pelji tega sleparja v klet in daj mu iz vsakega soda piti, samo iz tistega ne, iz katerega jaz pijem. Kedar ga napojiš, oklesti ga dobro za bičem, ki v kleti za durmi visi in potlej ga izpusti.“

Ko je kramar že iz vsakega soda pil, hoče še tudi vina iz prepovedanega. Hlapec pa tega ne dopusti. Zdaj se kramar na pipo zaval, jo izdere ter po kleti zažene, hlapec pa vtakne naglo svoj palec v sodovo luknjo, da bi vino ne izteklo. Kramar pa naglo za bič zgrabi in začne hlapca po plečih udrihati.

Ko gospod pokanje sliši, reče: „Le ga, le ga! Naj bo vedel, kakšen da je bil nov sejem“. Kramar pa mu odgovori: „Saj ga, saj

ga, kar največ morem". Ko gôspod reče: „Dosti je“, neha kramar hlapca pretepati in ko vidi za durmi pol teleta viseti, ga sname, vrže čez rame, s plaščem pokrije in korači iz graščine.

Gospod pa pri oknu gleda in mu reče: „No prijatelj, zdaj boš vedel, kakošen je bil nov sejem, saj si skupil, da boš pomnil.“ Kramar pa mu odgovori: „Bog Vam povrni, gospod, skupil sem, da komaj nesem. Z Bogom.“

A. H.

Smešnica 11. „Sosea“, vpraša kmetica svojo prijateljico, „sosea, kaj pa je tvoji hčerki, da tako hudo gleda? Prav zalo dekle bi bilo, da bi to ne bilo.“ „Ej, sosedo“, odvrne mati, „saj tudi jaz tako pravim, zato pa jo vsak dan tolčem, češ, da naj ne gleda tako“.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Sv. Oče Leon XIII. so podelili častni križec: Pro ecclesia et pontifice! v naši škofiji: msg. Fr. Kosarju, prelatu, mil. g. Lovru Hrgu, korarju stolne cerkve in gospem: kneginji Salm Reifferscheid, baroninji A. Hein, soprogi c. kr. okr. glavarja in gospej A. Eichler, prvomestnici družbe „vednega čiščenja najsv. rešnjega telesa“ v Mariboru.

(Imenovanje.) Gosp. dr. M. Gstettenhofer, komisar pri c. kr. okr. glavarstvu v Celji, postal je c. kr. okr. glavar v Logatci na Notranjskem.

(Čitalnica) v Mariboru ima v nedeljo, dne 17. marcija veseli večer v svojih prostorijah. Na dnevnem redu je govor in petje. Oboje obeta, da bode zanimivo, zato se udje in gostje vabijo od strani odbora na obilno vdeleževanje.

(Nova pošta) Sv. Križ pri Ljutomeru dobi c. kr. pošto: zvezo ima s pošto, ki se vozi vsak den po enkrat iz Ljutomera v Radgono.

(Učiteljstvo.) G. Alojzij Strmšek je dobil mesto učitelja pri sv. Petru v Medvedovem selu in g. France Kocbek v Rečici.

(„Za post!“) „D. W.“ naznanja to-le: Odbor kazine v Celji je priredil za postni čas ta-le vzpored: Dne 16. marcija družinski večer s plesom, dne 30. marcija „venček“ in dne 10. aprila družinski večer s plesom. Je-li, katoliški Slovenec, da so ti kazinarji „pravi in dobri katoličanje?“

(Drž. poslanec) za Maribor in tov. je dr. G. Kokoschinegg. Glasovalo je za-nj samo 746 volilcev, to pa še ni tretjina vseh volilcev. Vsako mesto in vsak trg je poslalo nekaj ali sila malo mož na volišče: Maribor 315, Ptuj 122, Slov. Bistrica 50, Slov. Gradec 44, sv. Lenart v Slov. gor. 43, Ormož 39, Marenberg 37, Vuzenica 27, Ljutomer 25, Muta 18.

(Odrajtilo.) Letos bode odrajtalo ali nabira vojaških novincev za Ormožki okraj v Ormoži, v mestni hiši. Doslej pa je bilo na Ptuj.

(Okr. zastop.) Poroča se nam, da se vrše volitve v okr. zastop v Celji za veliko posestvo, dne 26., za trgovinstvo dne 27., za mesta in trge dne 28. in za kmečke občine dne 29. marcija. Ako so naši volilci vsi in o pravem času na volišči, bode naša zmaga gotova.

(Trg Središče) dela častno izjemo v vrsti naših mest in trgov. Pri zadnji dopolnilni volitvi za drž. zbor ni dal nobeden volilec glasú liberalcu dr. Kokoschinegg, ampak vseh 34 je oddalo svoj glas za g. M. Robiča, trgovca v Središči. Živio slov. trg!

(Občni zbor.) „Posojilnica“ pri sv. Lenartu v slov. gor. ima v petek dne 29. marcija ob 10. uri predpoldnem svoj občni zbor in sicer v svojih prostorijah.

(Blag spomin.) V soboto, dne 2. marcija je umrl Štefan Vodošek, veleposestnik v Župečji vesi župnije sv. Lovrenca na Dravskem polji. Ranjci je bil več let župan, mož v polni besedi, vrl narodnjak in verni ud sv. kat. cerkve. Naj počiva v miru!

(Posojilnica v Marenbergu.) registrovana zadruha z neomejeno zavezo, začela je poslovati s 1. svečauom t. l. V pretečenem meseci imela je 7503 gld. 68 kr. dohodkov in pa 7314 gld. 2 kr. stroškov. Torej skupni promet bil je že v prvem meseci delovanja 14.817 gld. 70 kr.

(Napredovanje.) Hranilnica v Spodnjem Dravbergu je imela v drugem polletju 1888 že 8346 gld. 15 kr. dohodkov, na posojilo pa je dala v tistem času 7370 gld. Za mali čas in mali okraj, v katerem deluje mlada posojilnica, je to lepo spričevalo za može, ki so pri njej.

(Malo število) se je volilcev Ljutomeru vdeležilo volitve drž. poslanca. Izmed 90 volilcev prišlo jih je na volišče samo 25.* Se vé, da so vsi ti volili „Nemca“, dr. Kokoschinegga.

(Pijavica.) Pri sodnji v Vratislavi so obsodili juda M. Bernsteina na tri mesece ječe. Mož je zvalil necega kršč. dečka v svoje stanovanje ter mu je na večih krajih trupla nastavil rožec, da je dobil iz njega — kršč. krvi.

(Nesreča.) V četrtek, dne 7. marcija je peljal France Kolar težek voz skozi Prožin, ves blizu Celja, v tem pa je prišel z njim ob rob ceste. Voz se je prevrnil v graben in je pobil voznika pri priči.

(Železnica.) Južna železnica je imela od novega leta sem 6.135.250 gld. dohodkov in kakor se računi, vzboljšujejo se ji letos dohodki, stroški pa so tišči, kakor lani.

(Požar.) V petek, dne 8. marcija, je nastal v tovarni M. Schrottmüllerja na Muti ogenj in je vkončal v kratkem času celo poslopje. Druga poslopja pa so požarni brambovci iz Marenberga rešili ali če tega ne, vsaj večje škode vsled njih ni nastalo.

* Zakaj pač ravno to število? France, stavec.